

фінансову кризу вже зазнали істотних втрат і наближаються до банкрутства. У банку, що відчуває загрозу банкрутства, є тільки два варіанти виходу з кризи. Перший – збанкрутувати, другий – об'єднатися [4].

На мою думку, парадоксально, але фінансово-банківська криза дає Україні реальні можливості не тільки більш-менш благополучно подолати негативні кризові явища, але і значно поліпшити свій економічний стан. За ситуації, коли провідні банківські системи стурбовані відтоком капіталу, наша країна може стати інвестиційною Меккою. Аналіз фінансових ринків показує, що світовий капітал перебуває нині в активному пошуку нового місця свого застосування, що забезпечує порівняно високий рівень прибутку. Це його капіталістична суть, природа і буття, тому те, що нині відбувається на вітчизняному фондовому ринку, можна не сприймати серйозно.

Криза сильно вдарить по розвинених країнах, але країни, що розвиваються, в яких немає сформованих фінансових ринків, наслідків особливо не відчують. Українські фінансові ринки вкотре уникнуть наслідків світової кризи через недорозвиненість.

1. Опарін В.М. Фінанси (Загальна теорія): Навч. посібник. – 4-те вид., без змін. – К.: КНЕУ, 2007. – 240 с. 2. Кравчук К. Чорні понеділки // Контракти. – 2008. – № 40. – С. 10–11. 3. Баишта В. Догралися... Вітаємо, стагфляція, валютна та банківська кризи // Джерело тижня/гроші. – 2008. – № 39. 4. Горбаль В. // Асоціація українських банків. – 19.09.2008. 5. <http://gazeta.24.ua/news/>. 6. <http://www.unian.net/>; <http://val.ua/economic/ukraine/193827.html>.

О.Р. Возів, Г.В. Чепіль,
студенти гр. ЕФІ-43.

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. І.Б. Хома

АДАПТАЦІЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ ДО ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА ШЛЯХУ ВСТУПУ ДО ЄС

Сьогодні Європейський Союз та Україна мають спільний кордон і як безпосередні сусіди будуть посилювати свою політичну та економічну взаємопов'язаність. Ця ситуація зумовлює розвиток якомога

тісніших відносин, що виходитимуть за межі співпраці до поступової інтеграції. Спостерігається зацікавленість ЄС та України в посиленні своїх відносин та сприянні утвердження стабільності та економічної безпеки. Такий підхід оснований на спільних цінностях, власності та диференціації. Це сприятиме подальшому зміцненню стратегічного партнерства [1].

Європейська інтеграція і членство в Європейському Союзі є стратегічною метою тому, що це є найкращим способом реалізації національних інтересів, побудови економічно розвинутої і демократичної держави, зміцнення позицій у світовій системі міжнародних відносин.

Водночас для України питання визнання перспективи членства в ЄС має не лише важливий політичний вимір, але і значення для низки важливих економічних, правових та інших аспектів, які безпосередньо впливають на природу та характер двосторонніх стосунків, на вирішення практичних питань, таких, як: запровадження безвізового режиму, надання передвступної допомоги, процедури скринінгу законодавства, асиметричного відкриття ринків тощо [2].

Адаптація законодавства України до стандартів Європейського Союзу полягає у зближенні із сучасною європейською системою права, що забезпечить розвиток політичної, підприємницької, соціальної, культурної активності громадян держави та економічний розвиток у межах ЄС. Це сприятиме поступовому зростанню добробуту громадян, підвищенню його до рівня, що склався у державах – членах ЄС.

Європейська інтеграція має стати не тільки пріоритетом для всіх владних структур, а й свідомим вибором суспільства загалом. Для України це шлях модернізації економіки, подолання технологічної відсталості, залучення іноземних інвестицій і новітніх технологій, створення нових робочих місць, підвищення конкурентної спроможності вітчизняного товаровиробника, вихід на світові ринки [3].

Сьогодні Європейський Союз займає провідні позиції у світовому господарстві. Тому співпраця з ним означає можливість отримати істотні економічні здобутки, які, зрештою, сприятимуть економічному зростанню та підвищенню життєвого рівня населення. Варто зазначити, що для одержання таких результатів необхідний значний період адаптації економічних та соціальних інститутів, у разі недотримання цієї стратегії процес інтеграції може згубно позначитися на стані національної економіки.

Сучасний стан економічних відносин між Україною та ЄС можна назвати “торговельною моделлю співпраці” [4].

В економічній сфері наслідки вступу до ЄС будуть неоднозначними та залежатимуть переважно від перебігу процесів економічної модернізації у самій Україні та її зовнішньої політики. Абсолютна більшість проблем української економіки, пов’язаних із розширенням ЄС, зумовлена відставанням України від країн-кандидатів у сфері ринково спрямованих соціально-економічних перетворень за темпом і економічно-технологічною модернізацією, що призводить до проблеми конкурентоспроможності у відкритому ринковому середовищі.

Доцільно зазначити, що цей процес призведе до послаблення позиції українських товаровиробників на європейському ринку, до загострення конкуренції між виробниками та підприємствами на міжнародному рівні, де динаміка економічних процесів у Союзі доволі сильно впливатиме на економічний стан України, можливе зменшення інвестицій країн ЄС в економіку держави. Проте потрібно відзначити і позитивні перспективи, а саме: на європейському фінансовому ринку є можливість мобілізувати кошти, необхідні для забезпечення макроекономічної стабільності; спостерігається вплив на раціональніший розподіл ресурсів, підвищення ефективності економічних процесів. Розширення Європейського Союзу виведе його на перше місце – як ринок збуту українських товарів та на друге місце – як джерело українського імпорту.

1. Угода про партнерство та співробітництво, Закон України N 237/94-ВР. 2. Про затвердження Стратегії інтеграції України до Європейського Союзу // Урядовий кур’єр. – 1998 р. 18 червня. 3. <http://www.ukraine-eu.mfa.gov.ua> (представництво України при ЄС). 4. Інтерв’ю Миколи Катеринчука: “Інтеграція України до ЄС потрібна не лише Україні, вона потрібна і Європейському Союзу” (електронне видання – <http://eurorukh.org.ua>).